

Dz.U. 1999 Nr 57 poz. 608

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 15 czerwca 1999 r.

w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych.

Na podstawie art. 56 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) materiały niebezpieczne dopuszczone do przewozu drogowego oraz zasady ich klasyfikacji,
- 2) warunki i sposób przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych,
- 3) dodatkowe wymagania dotyczące pojazdu przewożącego określone materiały niebezpieczne, jego wyposażenia i ładunku,
- 4) wymagania odnoszące się do urządzeń technicznych służących do tego przewozu,
- 5) dokumenty wymagane przy przewozie materiałów niebezpiecznych, ich wzory oraz tryb ich wydawania,
- 6) szczegółowy sposób oznakowania pojazdów przewożących materiały niebezpieczne po drogach publicznych.

§ 2.

W przypadkach uzasadnionych względami obronności państwa lub koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego dopuszcza się odstępstwa od przepisów niniejszego rozporządzenia w stosunku do przewozów materiałów niebezpiecznych pojazdami będącymi w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej na warunkach i w trybie określonych odrębnymi przepisami.

§ 3.

1. Do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych stosuje się postanowienia załączników A i B, z zastrzeżeniem § 6 i 8.
2. Dopuszcza się przewóz materiałów niebezpiecznych na warunkach określonych w specjalnych umowach dwustronnych lub wielostronnych zawartych na podstawie postanowienia art. 4 ust. 3 Umowy ADR, jeżeli stroną tych umów jest Rzeczypospolita Polska.

§ 4.

1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) umowa ADR – Umowę europejską dotyczącą międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, sporządzoną w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz.U. z 1975 r. Nr 35, poz. 189 i 190, z 1977 r. Nr 36, poz. 157, z 1978 r. Nr 31, poz. 134, z 1981 r. Nr 32, poz. 180, z 1982 r. Nr 38, poz. 249, z 1986 r. Nr 14, poz. 81, z 1990 r. Nr 84, poz. 490, z 1993 r. Nr 61, poz. 293, z 1995 r. Nr 50, poz. 270, z 1997 r. Nr 59, poz. 367 i z 1999 r. Nr 30, poz. 287) wraz ze zmianami obowiązującymi od daty ich wejścia w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, podanymi do publicznej wiadomości we właściwy sposób,
- 2) załącznik A lub B – odpowiednio załącznik A do Umowy ADR „Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych” lub załącznik B do Umowy ADR „Przepisy dotyczące pojazdów i przewozu”,
- 3) materiały niebezpieczne (towary niebezpieczne) – materiały i przedmioty, których przewóz drogowy, na podstawie postanowień załączników A i B, jest zabroniony albo dozwolony na warunkach określonych w tych załącznikach,
- 4) klasa materiałów niebezpiecznych – grupę materiałów niebezpiecznych, wydzieloną na podstawie dominującego zagrożenia; rozróżnia się następujące klasy materiałów niebezpiecznych:
 - a) klasa 1 – materiały i przedmioty wybuchowe,
 - b) klasa 2 – gazy,
 - c) klasa 3 – materiały ciekłe zapalne,
 - d) klasa 4.1 – materiały stałe zapalne,
 - e) klasa 4.2 – materiały samozapalne,
 - f) klasa 4.3 – materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy zapalne,
 - g) klasa 5.1 – materiały utleniające,
 - h) klasa 5.2 – nadtlenki organiczne,
 - i) klasa 6.1 – materiały trujące,
 - j) klasa 6.2 – materiały zakaźne,
 - k) klasa 7 – materiały promieniotwórcze,
 - l) klasa 8 – materiały żrące,
 - m) klasa 9 – różne materiały i przedmioty niebezpieczne,
- 5) liczba marginesowa (lm.) – numer przepisu załącznika A lub B,
- 6) sztuka przesyłki – przygotowane do wysyłki opakowanie wraz z zawartym w nim materiałem niebezpiecznym; określenie to nie obejmuje nie opakowanych materiałów niebezpiecznych przewożonych luzem w pojazdach lub w kontenerach oraz materiałów niebezpiecznych przewożonych w cysternach,
- 7) materiały inaczej nie określone (i.n.o.) – określenie ogólne materiałów, do którego mogą być zaliczone materiały niebezpieczne nie wymienione z nazwy w załączniku A, których właściwości odpowiadają temu określeniu.

2. Użyte w postanowieniach załączników A i B określenie „właściwa władza”, w odniesieniu do Rzeczypospolitej Polskiej, oznacza ministra właściwego do spraw transportu lub jednostkę przez niego upoważnioną, z zastrzeżeniem § 5.

§ 5.

W zakresie szczegółowych czynności administracyjnych wskazanych w przepisach załączników A i B określenie „właściwa władza” oznacza odpowiednio:

- 1) Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki lub jednostkę przez niego upoważnioną – w sprawach warunków przewozu drogowego materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) Urząd Dozoru Technicznego – w sprawach warunków technicznych opakowań przeznaczonych do przewozu drogowego gazów klasy 2,
- 3) Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego – w sprawach warunków technicznych cystern przeznaczonych do przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych oraz w sprawach wydawania świadectw dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych,
- 4) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w sprawach nadzoru nad czynnościami ładunkowymi i postojem pojazdów z materiałami niebezpiecznymi,
- 5) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach badań, klasyfikacji oraz warunków dopuszczania do przewozu materiałów niebezpiecznych klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9,
- 6) jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw gospodarki – w sprawach warunków technicznych opakowań materiałów niebezpiecznych klas 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 i 9.

§ 6.

Do ruchu krajowego nie mają zastosowania postanowienia załączników A i B w zakresie używania języków innych niż polski, z zastrzeżeniem § 9 ust. 2.

§ 7.

1. Do przewozu materiałów niebezpiecznych mogą być użyte pojazdy samochodowe, z wyjątkiem motocykli, oraz ciągnięte przez nie przyczepy, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Zespół pojazdów składający się z ciągnika rolniczego i przyczepy może być użyty do przewozu paliwa do silników Diesla, materiałów utleniających stosowanych jako nawozy sztuczne lub materiałów trujących stosowanych jako środki ochrony roślin, jeżeli materiały te przewożone są w sztukach przesyłki, w ilościach nie przekraczających odpowiednich limitów określonych w przepisie lm. 10 011 załącznika B.

§ 8.

1. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 221(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w zwalniacz.
2. W przypadkach, o których mowa w przepisie lm. 10 261(2) załącznika B, dopuszcza się do dnia 31 grudnia 2001 r. używanie do przewozu materiałów niebezpiecznych w ruchu krajowym pojazdów nie wyposażonych w ogranicznik prędkości, jeżeli pojazdy te zostały zarejestrowane po raz pierwszy w okresie od dnia 1 stycznia 1988 r. do dnia 1 lipca 1995 r.

§ 9.

1. W przypadku pojazdów, w stosunku do których na podstawie przepisów załącznika B wymagane jest „świadectwo dopuszczenia pojazdów do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych”, potwierdzenia spełnienia przez te pojazdy odpowiednich wymagań technicznych dokonują stacje kontroli pojazdów, o których mowa w art. 63 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 672).
2. Świadectwo, o którym mowa w ust. 1, wystawia Główny Inspektorat Kolejowego Dozoru Technicznego, w językach polskim i angielskim zgodnie z wzorem podanym w załączniku B.
3. W przypadku gdy pojazd nie jest wyposażony w wymagane urządzenia lub w jedno z nich określone w § 5, świadectwo i potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, powinny zawierać informację o braku tych urządzeń lub tego urządzenia oraz uwagę następującej treści: „Pojazd dopuszczony do przewozu materiałów niebezpiecznych wyłącznie w ruchu krajowym”.

§ 10.

Przewóz materiałów inaczej nie określonych (i.n.o.) klas 1, 2, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 7, 8 i 9 nadawanych do przewozu w kraju jest dozwolony po zaklasyfikowaniu ich jako materiały dopuszczone do przewozu przez:

- 1) jednostkę określoną w § 5 pkt 1 – w przypadku materiałów promieniotwórczych klasy 7,
- 2) jednostkę określoną w § 5 pkt 5 – w przypadku materiałów niebezpiecznych pozostałych klas.

§ 11.

Przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego (benzyny) o numerze rozpoznawczym 1203 oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych o numerze rozpoznawczym 1965 w cysternach o pojemności powyżej 7000 litrów, dokonywany w celu zaopatrzenia stacji paliw, może odbywać się po drogach wyznaczonych przez marszałka województwa oraz w czasie przez niego ustalonym, po zasięgnięciu opinii organów zarządzających ruchem na tych drogach.

§ 12.

1. Ustala się „Wykaz materiałów niebezpiecznych, których przewóz podlega zgłoszeniu do komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz komendanta wojewódzkiego Policji”, stanowiący załącznik do rozporządzenia.
2. Przewóz materiałów niebezpiecznych określonych w załączniku, o którym mowa w ust. 1, należy zgłosić do właściwego ze względu na miejsce rozpoczęcia przewozu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji.
3. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 2, dokonuje:
 - 1) jeżeli przewóz rozpoczyna się w kraju:
 - a) krajowy przewoźnik materiału niebezpiecznego albo
 - b) nadawca materiału niebezpiecznego, jeżeli przewóz jest wykonywany przez przewoźnika zagranicznego- w terminie nie krótszym niż 5 dni przed rozpoczęciem przewozu,
 - 2) jeżeli przewóz rozpoczyna się za granicą – właściwa graniczna placówka kontrolna Straży Granicznej, przed zezwoleniem na wjazd pojazdu z materiałem niebezpiecznym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 2, powinno mieć formę pisemną i zawierać następujące dane:
 - 1) nazwę materiału niebezpiecznego i jego numer rozpoznawczy,
 - 2) klasyfikację materiału (odpowiednio: klasa, punkt, litera, podklasa, grupa zgodności, karta),
 - 3) ilość materiału i sposób jego przewozu (odpowiednio: przewóz w cysternie, luzem lub w sztukach przesyłki),
 - 4) planowane miejsce i czas rozpoczęcia przewozu,
 - 5) planowaną trasę przewozu,
 - 6) nazwy i adresy przewoźnika, nadawcy i odbiorcy materiału.

§ 13.

Do czasu wyznaczenia przez marszałka województwa okresów i dróg zgodnie z § 11 przewóz na obszarze miast paliwa silnikowego oraz skroplonych mieszanin węglowodorów gazowych, o których mowa w tym przepisie, odbywa się na zasadach dotychczasowych.

§ 14.

Traci moc rozporządzenie Ministrów Transportu i Gospodarki Morskiej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 października 1997 r. w sprawie przewozu drogowego materiałów niebezpiecznych (Dz.U. Nr 130, poz. 872).

§ 15.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1999 r.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Transportu i
Gospodarki Morskiej z dnia 15 czerwca 1999 r. (poz. 608)

**WYKAZ MATERIAŁÓW NIEBEZPIECZNYCH, KTÓRYCH PRZEWÓZ PODLEGA
ZGŁOSZENIU DO KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO PAŃSTWOWEJ STRAŻY
POŻARNEJ ORAZ KOMENDANTA WOJEWÓDZKIEGO POLICJI**

Klasa niebezpieczeństwa	Materiały niebezpieczne, których przewóz podlega zgłoszeniu na podstawie § 12 rozporządzenia
1	- materiały podklasy 1.1 grupy zgodności A, - pozostałe materiały podklasy 1.1 w ilości większej niż 1000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.2 w ilości większej niż 3000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.3 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾, - materiały podklasy 1.5 w ilości większej niż 5000 kg ¹⁾, ¹⁾ Łączna masa netto materiałów przewożonych na pojeździe samochodowym i przyczepie
2	- gazy grup: T, TF, TC, TO, TFC, TOC, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 3000 litrów
3, 4.2, 4.3, 5.1, 6.1 i 8	- materiały wymienione pod literą a) różnych punktów tych klas, przewożone w cysternach o pojemności większej niż 300 litrów
5.2	- materiały przewożone w cysternach
6.2	- materiały wymienione w punkcie 1 tej klasy
7	- sztuki przesyłki typu B(U) zawierające materiał promieniotwórczy o łącznej aktywności większej niż 10^{14} Bq; - sztuki przesyłki typu B(M); - sztuki przesyłki z materiałami rozszczepialnymi, jeżeli suma wskaźników transportowych przewożonych sztuk przesyłki przekracza 50; - wypalone paliwo jądrowe; - materiały przewożone w specjalnych warunkach